

Міністерство освіти і науки України
ВСП «Бобринецький аграрний фаховий коледж ім. В. Порика
Білоцерківського НАУ»

Бібліографічний огляд - бесіда

«В книжковій пам'яті – миттєвості війни»

Підготували: Іванченко Л.Б.- завідувача бібліотекою
Хрипко В.О. - бібліотекар

Мета виховного заходу: вшанувати подвиг українського народу, його визначний внесок у перемогу антигітлерівської коаліції у Другій світовій війні; увічнити пам'ять про загиблих воїнів, жертв війни, воєнних злочинів, депортацій та злочинів проти людяності, скоєних у роки війни; розвивати почуття відповідальності до своїх обов'язків перед державою, робити висновки на основі фактологічного матеріалу, об'єктивно оцінювати історичні події; утвердити спадкоємності традицій воїнів-переможців нацизму та нинішніх захисників Вітчизни, консолідувати суспільство навколо ідеї захисту України.

Обладнання: тематично прикрашена аудиторія, напис на дошці «1939 – 1945. НІКОЛИ ЗНОВУ...», епіграф; вірші українських та світових письменників про війну; проектор; аудіозаписи пісень: «Степом, степом...», «Перемога, свята перемога! Не дай нам Бог забути!..» (Н. Бучинська), відео кліп на пісню «Маки червоні»; документальний фільм Івана Кравчишина «1377 спалених заживо».

Символ відзначення Дня пам'яті та примирення і Дня перемоги — червоний мак.

*Колись історія назве
Наш час народженням людини.
Бо, поки серце в нас живе, –
Ми не стояли на колінах!*

Протягом попередніх років незалежна Україна відзначала 9 травня День Перемоги за усталеним радянським/російським зразком. Святкування за цим (пост)радянським зразком не відповідали історичній пам'яті українського народу і загальноєвропейським традиціям, призводили до ігнорування трагічних сторінок II Світової війни, закріплювали в свідомості культ війни. Результатом цього стало домінування історичних міфів, перманентне протистояння в суспільстві та посилення впливу Російської Федерації на громадське та політичне життя в Україні.

Завдяки Указу Президента «Про заходи з відзначення у 2015 році 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі та 70-ї річниці завершення Другої світової війни» та Закону «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939–1945 років» *Україна розпочинає нову традицію святкування 8 та 9 травня* в європейському дусі пам'яті та примирення.

22 листопада 2004 року Генеральна Асамблея ООН прийняла Резолюцію №A/RES/59/26, в якій проголосила 8 і 9 травня *Днями пам'яті та примирення*. Нею державам-членам ООН, неурядовим організаціям, приватним особам, крім святкування своїх Днів Перемоги чи Визволення, рекомендовано також щороку відзначати один або два дні як данину пам'яті всім жертвам Другої світової війни.

Новий зміст відзначення Дня пам'яті та примирення і Дня перемоги включає в себе:

- переосмислення подій II світової війни, руйнування радянських історичних міфів, чесний діалог навколо складних сторінок минулого;
- рівне вшанування пам'яті кожного, хто боровся з нацизмом, підкреслення солідарності та бойового братерства усіх Об'єднаних Націй, як держав, так і бездержавних тоді народів (євреїв, українців та ін);
- перенесення акценту з історії військових дій на історії конкретних людей, а відтак відмову від *святкування* на користь *вшанування*.

Понад 46 місяців – з червня 1941 по травень 1945-го палало полум'я війни, нищилися матеріальні і культурні цінності, духовні надбання суспільства.

Ніхто не забутий;

На попіл ніхто не згорів:

Солдатські портрети на вишитих крилах пливуть.

І доки є пам'ять в людей і живуть матері,

Допоки й сини, що спіткнулись об кулі, живуть.

Їх прийняла війна, лишивши списки

загиблих у праведнім бою,

застигли в тузі обеліски,

*в гранітнім каміннім строю.
Пам'ятайте, друзі, цих людей довіку,
Тих, хто повернувся і поліг в боях.
І вклонімось всі ми низько до землі їм,
Квітами устелим їх тернистий шлях.*

А зараз інформація про літературу даної тематики, яка є у фонді бібліотеки.

Бібліографічний список літератури

1. Книга памяти Украины. Кировоградская область. – Кировоград: Центрально-украинское издательство, 1994. – 1136 с.

В цій книзі опубліковано матеріал про вагомий внесок українського народу у перемогу над фашизмом, про тих хто загинув на полях битви за честь, свободу і незалежність Батьківщини. Узагальнено дані про військові втрати Кіровоградщини в роки Великої Вітчизняної війни.

2. Україна і український народ У Другій світовій війні: Дискусії. Випуск 1,2,3,4./ Упорядники Л.Герасименко, Р.Пилявець. – К.: Видавництво імені Олени Теліги, 2009. – 59с.

Збірник містить запис дискусій щодо участі України і українського народу в Другій світовій війні. Розглядаються найактуальніші питання участі українського народу в Другій світовій війні, наголошується на трагічній долі українського народу, який, не маючи власної держави, став розмінною монетою у грі великих держав.

3. Володимир Сергійчук. Трагедія Волині. Причини й перебіг польсько-українського конфлікту в роки Другої світової війни. – К.: ПП Сергійчук М.І., 2009. – 200с.

У пропонованому дослідженні розповідається про причини й перебіг польсько-українського збройного конфлікту на Волині у роки Другої світової війни. Автор доходить висновку, що протистояння між обома народами відбувалося насамперед через несприйняття польською політичною елітою і частиною поляків прагнень українців творити власну державність на споконвічній українській землі. В розпалюванні збройного польсько-українського конфлікту були зацікавлені як гітлерівці, так і більшовики.

4. Друга світова війна в історичній пам'яті України.(За матеріалами Українського інституту національної пам'яті)/ - Київ-Ніжин: Видавець ПП Лисенко М.М., 2010. – 247 с.

У виданні представлено матеріали про причини, перебіг і наслідки однієї з найбільших і найтрагічніших подій в історії Українського народу ХХ століття – Другої світової війни. В основу праці покладено ідею боротьби українського народу за власну державу, яка не припинялась з поразкою національно-визвольних змагань 1917-1921 рр. У запропонованій книзі проаналізовано події, що відбувались на території України, починаючи від проголошення Карпатської України у березні 1939 р., і завершуючи подіями на Далекому Сході у вересні 1945 р.

5. Борис Колодний. Троянди на граніті. – Київ: Дніпро, 1970р. – 183 с.

Тривожні воєнні роки. Фашистська пропаганда на весь світ проголошує, що Радянської країни не існує, обороняється жменька комуністів, через день-два все буде закінчено. І ось у ці дні на півночі Франції, на площі міста Сен-ан-Гоель з'являється людина у формі радянського лейтенанта. Цей чоловік говорить російською мовою. Його називають «Лейтенант Громовий», «Базиль», «Базиль Борик»... Хто ж він?

6. І. Говда. Мої спогади й роздуми. – Київ.: ВД «Стилос», 2009. – 104с.

Пропонована книга містить спогади уродженця Яворівщини Івана Говди від середини 1930-х до другої половини 1960-х років. Авторкові судилося пройти шляхами Другої світової війни, пізнати ув'язнення, поневіряння в таборах. Та, попри тяжкі випробовування, І.Говда, який працював на ниві народної освіти 47 років, відносить себе до тих небагатьох щасливців, яким волею Всевишнього судилося вижити і згодом зажити повноцінним життям вільної людини на своїй рідній землі, у своїй незалежній Українській державі.

Заключне слово

Для України 9 травня – не день перемоги, бо в цих війнах вона її не здобула, оскільки так і залишившись колонією. Відповідно, і піднімати прапор перемоги нема підстав. 9 травня – це день скорботи за тими 6–8 мільйонами громадян, котрі загинули в час Визвольних воєн, так і не здобувши для України незалежності.

Неймовірні жертви на алтар цієї проклятої Богом і людьми війни поклав народ України. У нашому сьогоденні ми повинні бачити, поважати і шанувати тих, хто обпалений війною, і нині з посивілими скронями, фронтovими ранами серед нас. Їх лишилося мало. У живих колишніх в'язнів концтаборів, жертв жорстоких медичних експериментів, так званих остарбайтерів, - сумні багатостраждальні очі.

Наша розмова – це не просто історія, це вічне нагадування людству про жахливі страждання, які несе йому фашизм. Ми повинні пам'ятати, що фашизм ще не знищений. І сьогодні крокують в шеренгах його послідовники.

Тож нехай попід Освенціма стукає в усі серця, примушує людей бути пильними, берегти мир. І в будні, і в дні свят не забуваємо тих, хто не повернувся з війни, оточімо увагою, чуйністю, милосердям і повагою тих, хто вижив у тому лихолітті, дожив до наших днів.